

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 9ης Μαρτίου 2000

στην υπόθεση C-437/97 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Evangelischer Krankenhausverein Wien κατά Abgabenberufungskommission Wien και Wein & Co. HandelsgesmbH, πρώην Ikerä Warenhandelsgesellschaft mbH, κατά Oberösterreichische Landesregierung⁽¹⁾

(«Έμμεσοι φόροι — Κοινοτικός φόρος επί των ποτών — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Οδηγία 92/12/ΕΟΚ»)

(2000/C 149/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-437/97, με αντικείμενο αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ, αφενός, Evangelischer Krankenhausverein Wien και Abgabenberufungskommission Wien και, αφετέρου, Wein & Co. HandelsgesmbH, πρώην Ikerä Warenhandelsgesellschaft mbH, και Oberösterreichische Landesregierung, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 33 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), και του άρθρου 3 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του άρθρου 3 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76, σ. 1), και του άρθρου 92 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 87 ΕΚ), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.-P. Puissochet και M. Wathelet (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Saggio, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Μαρτίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 33 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/680/ΕΟΚ, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, για τη συμπλήρωση του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας και την τροποποίηση, εν όψει της κατάργησης των φορολογικών συνόρων, της οδηγίας 77/388, δεν απαγορεύει τη διατήρηση σε ισχύ φόρου όπως ο φόρος επί των ποτών για τον οποίο πρόκειται στην κύρια δίκη, ο οποίος πλήττει την εξ επαχδούς αιτίας παράδοση παγωτών, περιλαμβανομένων των μεταποιημένων φρούτων που περιέχονται σ' αυτά και των φρούτων που τα συνοδεύουν, καθώς και ποτών, περιλαμβανομένων, και στις δύο περιπτώσεις, των συσκευασιών και των εξαρτημάτων που πωλούνται μαζί με τα προϊόντα αυτά.
- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, δεν αποκλείει τη διατήρηση σε ισχύ φόρου που εισπράττεται επί των μη αλκοολούχων ποτών και των παγωτών, όπως αυτός για τον οποίο πρόκειται στην κύρια δίκη. Το άρθρο 3, παράγραφος 2, της αυτής οδηγίας απαγορεύει τη διατήρηση σε ισχύ φόρου ο οποίος εισπράττεται επί των αλκοολούχων ποτών, όπως αυτός για τον οποίο πρόκειται στην κύρια δίκη.
- 3) Οι διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας περί ειδικών φόρων κατανάλωσης δεν μπορούν να προβληθούν προς στήριξη αιτημάτων σχετικών με φόρο όπως ο φόρος επί των αλκοολούχων ποτών, ο οποίος έχει καταβληθεί ή έχει καταστεί απαιτητός πριν από την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας απόφασης, με εξαίρεση τους αιτούντες οι οποίοι, πριν από την ημερομηνία αυτή, άσκησαν δικαστική προσφυγή ή ισοδύναμη ένσταση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 72 της 7.3.1998.